

Politikens synspunkter kolliderer vist

Af Dennis Kristensen
Formand for FOA

"Og den konkrete service, eller mangel på samme, bliver da også hurtigt selve symbolet på en bekymring, mange går med: Behandler vi vores gamle godt nok? Det er en legitim bekymring, som rummer frustration over manglende tid og ressourcer til de gamle både i private familier og offentlige tilbud. Meget tyder ganske vist på, at de fleste ældre er mere tilfredse med deres forhold, end det fremgår af mediebilledet. Men rigtig mange kender også ældre mennesker, der er hårdere ramt end yngre medborgere af samfundets almindelige tendens til anonymisering, stopurstyranni og løbende nedskæringer."

Det var budskabet i Politikens leder en dag i november sidste år. Et budskab, som både FOA og jeg til fulde deler.

Senere samme dag indgik regeringen forlig om Finansloven for 2014.

Et forlig, der blandt andet under overskriften *"Et markant løft af ældreområdet"* beskrev, hvad forligspartiernes opfattelse af god ældrepleje er, og hvad der skal til for, at ældreplejen kan bevæge sig i den retning:

"En god ældrepleje skal sikre, at de ældre kan fortsætte med at leve det liv, de ønsker. Det gælder for de ældre, der er så sårbare og udsatte, at de har et stort plejebæhov, og det gælder for de ældre, der med en målrettet rehabiliteringsindsats kan hjælpes til at klare sig selv. Regeringen, Venstre og Det konservative Folkeparti er enige om et varigt løft på ældreområdet på i alt 1.000 mio. kr. årligt. Det skal skabe grundlag for en bedre ældrepleje."

FOA offentliggjorde forleden en analyse af de kommunale budgetter for 2014, der viser, at kommunerne i år budgetterer med besparelser på ældreplejen på 1.370 mio. kr.

Kommunerne fjerner med andre ord med den ene hånd godt en milliard fra de ældre, og får i den anden hånd en milliard ekstra til de ældre fra staten. Det kræver virkelig kreativ bogføring, at få det regnestykke til at ende med *"markant løft af ældreområdet"*, som skaber *"grundlag for en bedre ældrepleje"*.

I mine øjne snyder kommunalpolitikere i denne situation både de ældre, forligspartierne bag ældre milliarder og FOAs medlemmer og øvrige ansatte i ældreplejen.

FOAs analyse fremkalder så en ny leder om ældreområdet, som nu ikke længere taler om legitim bekymring over manglende tid og ressourcer til de ældre.

Nu er det i stedet FOA, der er gal på den.

På den ene side tænker FOA i følge Politiken kun på sig selv: *"FOA vil gerne have så mange penge som muligt til de ældre, fordi det giver arbejdspladser til medlemmerne."*

Det er ikke dét billede, vi ser i FOAs medlemsundersøgelser. Tværtimod.

De, der arbejder med mennesker, tænker først og fremmest på deres brugere, mens deres egne vilkår kommer i anden række. Et kig på eksempelvis pædagogmedhjælperens og social- og sundhedshjælperens lønseddel vil vise, at det ikke alene er jagten på egen vinding, der driver værket.

Det ville være lærerigt for både FOA og mig, hvis vi engang måtte få lov at kigge i den journalistiske research bag Politikens opfattelse af, hvad der driver de velfærdsansatte.

Og på den anden side har FOA stadig i følge Politiken ikke forstået, at det handler om prioritering, prissætning af samfundets omkostning ved de forskellige generationer og effektivisering.

Her må det da være gået helt udenom avisen, som Politiken ellers tidligere har beskrevet det, at ældreplejen er det kommunale område, som har båret den forholdsvis største del af de senere års økonomiske besparelser. Og dermed også har præsteret en ganske betydelig effektivisering.

Under den økonomiske krise er der afskediget og nedlagt stillinger svarende til omkring 5,5 mio. hjemmehjælpstimer hvert år.

Og derfor løber de tilbageværende stadigt hurtigere, mens kvaliteten i ældreplejen falder.